

Új Magyarország

A PETŐFI PÁRT (NEMZETI PARASZTPÁRT) NAPILAPJA

I. évfolyam, I. szám

Főszerkesztő: Féja Géza

1956. november 2.

Németh László:

PÁRTOK ÉS EGYSÉG

A NEMZET ILYEN óriási megmozdulása után természetes, hogy őt magát kell megkérdeni, hogy képzeli el a jövőjét. Ennek a megkérdezésnek legmegbízhatóbb módja: a választás, a pártprogramoknak a nemzet elé bocsátása. Első lépés erre, úgy mondják, csak az 1948-ban felbomlott pártok feltámasztása lehet.

En azt hiszem, kül- és belpolitikai okból is jobb lett volna, ha néhány hetet még várhattunk volna, de ha a nemzet élni akar visszacszerzett jogával és kikényszerítette, vigyázzunk; hogy minél több jó, és minél kevesebb rossz származzék belőle. Végzetes tévedés lenne, ha a feltámasztott pártokkal, nem kívánt kísérletjárásról az akkori pártélet szellemét is visszatérne.

Nem vádolni akarok. Senki sem látja tisztában a mentéseket. Olyan módszerekkel álltunk szemben, amelyekre a magyarság tapasztalatainak fogva nem volt felkészülve. Akiket ez a módszer jellemükben felőrölt, vagy hibás lépésekre kényszerített, vagy inkább szánálalók, s amelyben értékkel vannak, azt szeretnénk a nemzeti munkának megmenteni. Amit mondani akarok: hogy ezek a feltámasztott pártok voltaképpen csak új pártok szervező helyei lehetnek, amelyekben mi régiek, már akik politikáztak közöttünk, fokról fokra a forradalomcsináló s abban megtisztult fiataloknak adjuk át a helyet.

Van azonban ennek a sokpárt-rendszernek nagyobb veszélye is, mint a hajdani pártok túlekedésének, kicsinyességének feltámasztása, a meggyűlölt rendszerrel együtt szétépheti azt a szocializmust is, amelyről fiatalon álmotunk, s amelyhez a letűnt rendszer bűnei között is ragaszkodtunk. Három dolgot kell itt mindenkinek megmondania:

1. Hogy Magyarország az elmúlt évtizedben elég messze haladt a szocializmus útján, voltaképpen szocialista állam lett. Ezt a helyzetet a régi rendszer lerombolásának a vágyában számba nem venni olyan óriási botlás lenne, amilyen a kommunizistáké volt, akik a magyar gazdasági élet, életét a megőrzéséért valószínűs állapottól, a magasabb fejlettségét számba nem véve, oda rombolták, ahol az orosz állt, az októberi forradalom előtt, csak hogy a lenini menetrend szerint láthassanak a felépítéséhez. Intézkedéseinkben a mostani állapotokból kell kiindulni, elfőkéve, hogy ami vívmány, vagy kis változtatással vívmánnyá alakítható, azt megtartsuk, s megfelelő irányban továbbfejlesztjük.

2. De, ha a helyzet nem is parancsolná, a magyar nép klasszikus művekben testet öltött vágya is azt diktálja, hogy a szocializmus elvéhez ragaszkodjunk. Nem ismerek olyan magyar író, gondolkodót, aki a szocializmusnak ellensége lett volna. A vita inkább akörül volt, hogy szocializmusunk a külföldi patronok hű másolata legyen-e, vagy az általános elveknek, a magyar természethez, gazdasági helyzetéhez idomuló alkalmazása. A vita most eldőlt, eldőlt, de a döntés nem a szocializmus, csak annak tőlünk idegen formája ellen történt.

3. Végül is kell közömbös, hogy a szocializmus vállalásával vagy elve-

tésével, mit nyerünk, s veszünk a világban. Ebben a pillanatban hallgattam végig a magyar semlegességi nyilatkozatot. Ki nem helyesli, hogy a magyarság semmiféle hatalmi csoportosulásban részt ne vegyen? Azonban épp ezzel önkéntelen kapcsolatba kerülünk az államoknak az azal az egyre növe, semlegességre törekvő tömbjével, amelyek között véleményem szerint a helyünk is van. Lengyelországra, a szabadság felé haladó Duna-népekre, a színes nemzetek világára gondolok. Ezek a népek pedig vagy szocialisták, mint Lengyelország és Jugoszlávia, vagy ősi eszméik alapján, de a szocializmussal rokon rendszerek felé haladnak, mint India. Ezek a népek két-két sorra elidegenednek tőlünk, ha mi csak látszatra is, abba esnénk vissza, amit ők polgári demokráciának neveznek. De ugyanezt kívánja az a tisztelet is, amelyet a Szovjetunió népeiben viselkedésünkkel, remélünk, kivívtunk, sőt úgy hiszem, a Nyugat jobbjainak a figyelme is, akik e meghökkentő forradalom után mintaadó politikai berendezkedést várnak tőlünk.

ÉPPEN EZERT NAGYON FONTOSNAK tartanám, hogy a kormánykoalíció pártjai, de lehetőleg minden párt: közös nyilatkozatot adjon ki, amelyben a szocializmus néhány nagy elve mellett, mint a gyárak állami kézbe tartása, bizonyos alacsony (25-40?) holdszám fölötti birtokok vissza nem adása, hitet tennének. Nagyon szép lenne, ha néhány olyan elvben is megegyezhetnének, amely a szocializmus sajátos helyi jellegét is hangsúlyozhatná, mint pl. a munkásság részesedéseinek kimondása az ipar és kereskedelmi vállalatok vezetésében és jóvelmében, vagy a laza, önkéntes, hegyközségszerű szövetségek támogatása. A pártok külön célja, feladata, ezen a közösen elismert, nem nagyszámú elven túl kezdődne, s az általuk képviselt társadalmi csoportok külön érdekeit gyökeresze.

En azt hiszem, ezt a „szocialista” deklarációt, minden működő párt elfogadhatná. Az írók pártja, a volt Parasztpárt éppen úgy, mint a marxizmus tanait a század és ország megváltozott viszonyaival összehangoló szociáldemokrácia, sőt talán a Kommunista Párt örökösök a Szocialista Munkáspárt is. Nem lehetne kifogása ellene a Kisgazda Pártnak sem, hiszen nekik nem a „tulajdon szentségének” liberális védelme a feladata, hanem bizonyos holdszám alatti birtokok védelme, amelyeknek a fejlődése ezután nem mennyiségű, hanem minőségű irányban haladna. Kis Sándor személye, de Kovács Béla nyilatkozata is biztosítéknak látszik, hogy a Kisgazda Párt nem lesz a kapitalizmus feltámasztási akaró emberek menhelye. A Katolikus Néppárt első nyilatkozatából is azt hallom, hogy az utóbbi idők vívmányait nemcsak felmondani nem akarja, de továbbfejlesztini.

Egy ilyen nyilatkozattal, amely úgy értem a pártok és az ország akaratát fejezné ki, pillanatnyi hasznán túl történelmi jelentőségű politikai forma is jönne létre; a néhány nagy, közös alapelven álló többpárt-rendszer, amely az egységes eszmei alapon álló társadalmi rendszerek határozottságát, a parlamentáris rendszer rugalmasságával egyesítené.

Azonnal hívják össze a Béke-Világtanácsot - sürgeti az Írószövetség

A Magyar Írók Szövetsége rendkívüli taggyűlést hívott össze, ahol megválasztották az Írószövetség forradalmi bizottságát. A taggyűlés úgy határozott, hogy a forradalmi bizottság az Írószövetség demokratikus úton megválasztott elnökségéből áll, amely kiegészül Keresztúri Dezső, Sinka István, Féja Géza, Kodolányi János, Rónai György és Lakatos István személyével.

Az értelmiségi forradalmi tanács felhívást intézett az Írószövetséghez a rendkívüli közgyűlésen, hogy tá-

irásban hívja fel a magyar írók és értelmiség forradalmi tanácsa a Béke-Világtanácsot, haladéktalanul üljön össze Bécsben és foglalkozzék a magyarországi eseményekkel. Kitörő lelkesedéssel fogadta az Írószövetség ezt a javaslatot. Az Írószövetség forradalmi bizottsága tizenegy tagú ügyintéző bizottságra bízta a közvetlen tennivalókat, majd Képes Géza előterjesztésére határozati javaslatot fogadtak el. A szövetség rendkívüli taggyűlésén Veres Péter elnökölt.

A Biztonsági Tanács ismét napirendre tűzte a magyarországi helyzet megvitatását

A közgyűlés felszólította: rendeljék el a tüzszünetet Egyiptomban

Pénteken délelőtt New Yorkból jelentette az AFP francia hírügynökség tudósítója, hogy a Biztonsági Tanácsot pénteken délutánra vagy szombatra ismét összehívják a magyarországi helyzet megvitatására.

Az ENSZ rendkívüli közgyűlése - mint ismeretes - csütörtökön este ült össze. A közgyűlés 64 sza-

vazzal 5 ellenében (Franciaország, Nagy-Britannia, Izrael, Ausztrália, Új-Zéland) és 6 tartózkodással (Belgium, Kanada, Laosz, Hollandia, Portugália, Délafrikai Unió) határozattá emelte azt az amerikai javaslatot, amely felszólítja az egyiptomi ellenségeskedésekben részes valamennyi félt, hogy fogadjon el tüzszünetet és ál-

lítsa meg a fegyveres erők csapatmozdulatait az egyiptomi térségben.

Az amerikai javaslat megszavazása után Olaszország ENSZ-küldötte javasolta, hogy a rendkívüli közgyűlés tűzze napirendjére Nagy Imrének, Magyarország Minisztertanácsa elnökének felhívását az ország semlegességének és függetlenségének biztosítására.

Kína imperialista agresszióknak tekinti a szovjet haderő beavatkozását a magyarországi forradalomba

Varsói értesülések szerint kínai illetékes politikai körökben kijelentették, hogy Kína imperialista agresszióknak tekinti a szovjet haderő beavatkozását a magyarországi forradalomba.

A kormány kinyilatkoztatta

Magyarország semlegességét

Nagy Imre és a szovjet nagykövet tárgyalásai

Nagy Imre, a Minisztertanács elnöke és megbízott külügyminiszter november 1-én délelőtt magához kérte Andropov urat, a Szovjetunió magyarországi rendkívüli és meghatalmazott nagykövetét. Közölte vele, hogy a Magyar Népköztársaság kormányához hiteles értesülések érkeztek újabb szovjet katonai alakulatoknak Magyarországra való bevonulásáról. Követelte ezeknek a szovjet katonai alakulatoknak haladéktalan, azonnali visszavonását. Kijelentette a szovjet nagykövetnek, hogy a magyar kormány a varsói szerződést azonnal felmondja, egyidejűleg kinyilatkoztatta Magyarország semlegességét, az Egyesült Nemzetek Szervezetéhez fordul és az ország semlegességének védelmére a négy nagyhatalom segítségét kéri.

A szovjet nagykövet tudomásul vette a Minisztertanács elnökének és megbízott külügyminiszterének tiltakozását és közlését, s megígérte, hogy haladéktalan választ kér kormányától.

A Minisztertanács elnöke a budapesti szovjet nagykövettel folytatott tárgyalásáról szóbeli jegyzékben tájékoztatta a Budapesti akkreditált összes diplomáciai képviselőket vezetőit. Ugyanakkor táviratilag értesítette az ENSZ főtitkárát az eseményekről és a magyar kormány elhatározásáról, és kérte, hogy az Egyesült Nemzetek Szervezete most megnyíló közgyűlésének napirendjére a kérdés tárgyalását soron kívül tűzze ki. (MTI)

Nagy Imre rádiószózata

Magyarország népe!

A magyar nemzeti kormány a magyar nép és a történelem előtti mély felelősségértől áthatva, a magyar nép millióinak osztatlan akaratát kifejezve kinyilvánítja a Magyar Népköztársaság semlegességét.

A magyar nép a függetlenség és egyenjogúság alapján az ENSZ alapokmányára szellemének megfelelően igaz barátságban kíván élni szomszédaival, a Szovjetunióval és a világ valamennyi népével. A forradalmi harc, melyet a magyar múlt és a jelen hősei vívtak, végre győzelemre vitte a szabadság, a függetlenség ügyét. Ez a

hősi küzdelem tette lehetővé, hogy népiünk államközi kapcsolataiban érvényesítse alapvető nemzeti érdekét, a semlegességet.

Felhívással fordulunk szomszédainkhoz, a közeli és távoli országokhoz, hogy tartsák tiszteletben népiünk megmásíthatatlan elhatározását. Most valóban igaz az a szó,

hogy népiünk olyan egységes ebben az elhatározásában, mint történelme során még soha.

Magyarország dolgozó milliói! Védjétek és erősítsétek forradalmi elszántsággal, önfeláldozó munkával, a rend megszilárdításával hazánkat, a szabad, független, demokratikus és semleges Magyarországot! (MTI)

Mindszenty bíboros hercegprímás üzenete a magyar néphez

Csütörtökön este a Szabad Kossuth Rádióban Mindszenty József, Magyarország hercegprímása üzenetet intézett az ország népéhez. Az üzenet így hangzik:

Hosszú fogság után szólok a magyar haza valamennyi gyermekéhez. Senkivel szemben nincs gyűlölet szívemben.

Csodálatra méltó hősiesség szabaddítja meg most a hazát. A világtörténelemben példátlan ez a szabadságharcunk. Minden dicsőséget megér-

demelnek fiataljaink. Hála és imádság az áldozatokért, honvédségünk, munkásságunk, földműves népiünk példát mutató az együttes hazaszeretetre.

Az ország helyzete rendkívül súlyos. Napok óta hiányzik az élet folytatásának minden közös feltétele. A legsürgősebben meg kell találni a kibontakozást. Most tájékozódom, két napon belül a kibontakozás útjáról személyes szótartó intézek a nemzethez.

Ma délelőtt megérkezett Hegyeshalomról az első gyógyszer szállító-vonat

A miskolci igazgatóság területén megindultak a személyvonatok - Holnapra várható az első távolsági vonatok indítása

Budapest nagyüzemi forradalmi bizottságának és Maléter Pál ezredes, a honvédelmi miniszter első helyettesének felhívására a vasutasok közül sokan felvették a munkát. Az ország legnagyobb teherpályaudvarán, a Ferencvárosi pénteken délelőtt már öt géppel végezték a tolatást. Megkezdődött a kocsik rendezése a dunaparti, a soroksári és a rákosrendezői pályaudvarokon is.

Pénteken délelőtt 12 órakor befu-
tott Kelenföldről a Hegyeshalomról indított 11 kocsiból álló első gyógyszer-vonat.

A miskolci igazgatóság területén elindultak az első helyi személyvonatok.

A vasutasok legfontosabb tennivalója most az, hogy szombat reggel bizottságok a munkásvonatok elindítását, és ezzel segítsék, hogy a bányák és nagyüzemek munkásai az üzemekbe juthassanak. Értesüléseink

szerint szombatra várható az első távolsági személyvonatok indulása is.

Az Oktatásügyi Minisztérium felhívása

Az Oktatásügyi Minisztérium forradalmi bizottságának felhívja mindazokat, akik a Kultuszminisztériumban teljesítettek szolgálatot és akiket onnan elbocsátottak, politikai magatartásuk miatt elbocsátottak, ügyük felülvizsgálása céljából frásban nyújtsák be kérelmüket a minisztérium rehabilitációs bizottságához (Budapest, V. kerület, Szalay utca 10., I. emelet 5. szám alá).

Javasoljuk, alakítsanak rehabilitációs bizottságokat az illetékes megyei, városi (kerületi) forradalmi bizottságok a hozzájuk tartozó pedagógusok és külső tanügyigazgatási alkalmazottak ügyeinek felülvizgálatára.

„A Nemzeti Parasztpárt ideológiája Petőfi Sándor, Vörösmarty Mihály, Ady Endre és Móricz Zsigmond könyveiben található meg“

A Nemzeti Parasztpárt — Petőfi Párt — újjáalakító gyűlése

A Nemzeti Parasztpárt 1956. október 31-én délután két órakor, sok ezer részvétel mellett tartotta meg újjáalakító gyűlését Budapesten a Vajdahunyad vára előtt. S. Szabó Ferenc, a Mezőgazdasági Múzeum főigazgatója, volt földművelésügyi parasztpárti államtitkár nyitotta meg a gyűlést. Megnyitójában megemlékezett az egész világ esodálátát kivívó nemzeti fölkelésünkről és a forradalom eddigi vívmányairól. A fölkelés halottainak emlékére egyperces néma gyászt javasolt. Majd felkérte Veres Pétert, a működését 1948-ban megszüntetett Nemzeti Parasztpárt elnökét, hogy szóljon az egybegyűltekhez.

Az ideiglenes vezetőség főtítkára: Farkas Ferenc

Veres Péter a maga tisztségével együtt valamennyi tisztségviselőnek lemondását jelezte be. Kijelentette, hogy a jövőben kizárólag mint író kívánja szolgálni a magyarság és a parasztság ügyét. Majd javaslatot tett ideiglenes vezetőség megválasztására. Javaslatára az egybegyűltek az ideiglenes vezetőség főtítkáraként Farkas Ferenc volt országgyűlési képviselőt, tagjait Bibó István könyvtárost, S. Szabó Ferenc múzeumi főigazgatót, Jócsik Lajos volt államtitkárt, Zsigmond Gyula volt tervhivatali főtítkárhelyettesét, Kurucz János paraszt, Hódi Sándor paraszt, dr. Zsebők Zoltán orvos-tanárt, Szigeti Attila, a Győr-Sopron megyei Nemzeti Bizottság elnökét, Kanyar József, Kelemen Sándor tanárokat, Kondor Imre egyetemi könyvtárigazgatót választották meg. Farkas Ferenc beszédében hangsúlyozta, hogy a megválasztott vezetőséget és a maga főtítkári megbízatását ideiglenesnek tekint, amíg az országos tanácskozás küldöttjei a végleges vezetőséget meg nem választják.

A parasztság és a magyar szellem egysége

Beszédében felszólította a Nemzeti Parasztpárt tagságát, a területi szervezetek küldöttjeit, hogy erőteljes szervezkedésbe fogjanak. Szervezkedésén minden parasztpárti vonja le a tanulságot annak, hogy a forradalommal véget vetett korszak hibái — amelyek a mi pártunk vezetőitől sem álltak távol — ismét be ne következhessek.

Felhívta a tagság figyelmét a Parasztszövetségre, mint a parasztság kulturális és érdekképviseleti testületére. Minden parasztpárti tekintse szívügyének a most kiépítendő Parasztszövetség ügyét, mert érdekvédelem nélkül a parasztság jövője reménytelenül válik. A Nemzeti Parasztpárt — mondotta — politikai síkon harcol a magyarság, a parasztság és a magyar szellem egységének megújításáért. Beszéde végén javasolta, hogy a párt főlé — az elnöki tiszt betöltése nélkül — egy irányító testületet szervezzenek. Ezután átadta a szót Illyés Gyulának.

Illyés Gyula beszéde

Illyés Gyula beszédében kifejtette, hogy bízik a Nemzeti Parasztpárt tör-

ténelmi hivatásában. Az ideiglenes vezetőség tagjait olyanoknak minősítette, akiknek múltja biztosíték arra, hogy a parasztság ne csatlakozzék bennük. A párt főlé rendelt irányító testület tagjaként javasolta megválasztani Fője Gézát, Illyés Gyulát, Kereszturi Dezsőt, Kodolányi Jánost, Németh Lászlót, Remenyik Zsigmondot, Sinka Istvánt, Szabó Lőrincet, Szabó Pált, Tamási Aront és Veres Pétert. Az irányító testület titkára Püski Sándor, hangsúlyozta, hogy ez az írói front mindenkor szellemi útmutatással fog szolgálni a Nemzeti Parasztpárt politikai harcaiban.

Végezetül így fejezte be: „A parasztpárt ideológiája Petőfi Sándor, Vörösmarty Mihály, Ady Endre és Móricz Zsigmond könyveiben található meg.“

A vidéki küldöttek — volt aki Füzfőrl gyalog jött fel — beszámoltak a vidéki szervezkedés biztató kezdeteiről. Egyöntetűen követelték, hogy a párt tartsa távol soraitól azokat, akik az elmúlt évek próbáját nem állották ki.

A nagygyűlésen elhangzott az a kívánság is, hogy a párt változtassa meg a nevét. Ezzel a kívánsággal foglalkozott a párt irányító testülete és javaslatára az ideiglenes vezetőség a párt nevét Petőfi Párt-ra változtatta. A Petőfi Párt új lapot indít, Új Magyarországgal címmel, amelynek főszerkesztője Fője Géza, felelős szerkesztője Jócsik Lajos.

A Petőfi Párt megkezdte ország-szerte a szervezkedést.

Élelmiszer: a falu szabadságharca

„Mellettek vagyunk“ — üzeni a vidék parasztsága Budapest hőseinek

„Magyarországon kis számú faszta csoport fejték felkeléséről van csupán szó“ — mondotta Szoboljev szovjet küldött a Biztonsági Tanács ülésén, a magyarországi szabadságharc tárgyalásán.

Hát jöjjön el Szoboljev úr, s nézze meg, mennyire hazug volt állítása, s mennyire igaz Nagy Imre miniszterelnök bejelentése, hogy Magyarország népe ezekben a történelmi napokban szabadságot, az igazi szabadságot vívja ki, s olyan egységes ebben a harcban, mint talán még sohasem volt a történelem folyamán.

Az összelőtt Üllői úton hosszú autókarakán halad befelé. Elöl nemzetiszínű zászlókat lenget a csipős novemberi szél, a kocsi oldalán hatalmas betűkkel a felirat: **Élelmiszer. A szovjetek küldik a pestieknek.** De nézd meg akármelyik Pest felé vezető utat, teherautók hosszú sora kanyarog élelemmel. A falvak dolgozó, az elmúlt tizenegy év alatt oly sok megaláztatáson, szenvedésen keresztülment parasztok küldik a pestieknek, a szabadságért, mindnyájunk szabadságáért harcoló hősöknek az élelmet, hogy ne szenvedjenek hiányt. A szolidaritás bizonyítéka mindez.

Nem hiszed? Gyere, kérdezzük meg őket.

„Mellettek vagyunk!“

A Körtér fölül két háromtónás TEFU-kocsi kanyarodik a Szabadság-hídra. Kaposvárról jönnek. Az egyikben krumpli, a másikban liszt.

— Honnan hozzák?
— Törökkippany és Somogyiszil parasztpárt küldik a pestieknek — válaszolja Kátai Pál, de Zsedényi Tibor, a törökkippanyiak küldötte hozzászól:

— Hat autóval jöttünk, de a többi már leadtuk a XI. kerületben, s holnap újabb szállítmányt hozunk. Csak bátran harcoljatok tovább mindnyájunk szabadságáért, mi mellettek vagyunk, együtt küzdünk veletek, hogy soha többé ne jöhessen vissza a Rákóczi-briganták remurálna, hogy végre minden becsületes embernek, parasztoknak, munkásoknak, értelmiségieknek valóban hazája legyen ez az ország. Ezt üzenik a küldemények a Kaposvár környéki parasztok.

A központi városháza előtt hosszú autókarakán áll, várják az irányítást, hová hordják a hozott élelmet. Győről jöttek, 4 teherautó tejet, 10 teherautó húst és élőállatot, 13 teherautó lisztet és krumplit hoztak a Győr környéki falvakból. És ezeknek a kocsioknak a kiserőit is hasonló üzeneteket hoznak Nagyabacsról, Ecsről, s a többi Győr környéki faluból.

— Nem dolgozunk, míg a szovjet csapatok hazánk területén vannak — mondja az egyik gépkocsivezető —, de a pesti hősök ellátása hazafiúi kötelességünk.

Győr megye és a Viharsarok népének küldeményei

De ők is hősök, kik nem törődve nehézségekkel, tűzveszéllyel, sokszor életük kockáztatásával is szállítják a parasztok küldeményeit a sokat szenvedett pestieknek. Hadd álljon itt Boross Ferenc győri gépkocsivezető neve, aki már hatodik napja teszi meg pihenés nélkül az utat Győr és Pest között, mikor az ő kérés kezét megszorítjuk, valamennyi bátor gépkocsivezetőnek megköszönjük bátor helytállását.

Az V. kerületi tanácsháza előtt a csongrádiak autójáról rakják le a lisztet teli zsákokat.

— Most kovácsolódik igazán egy-egy a munkásság és a parasztság az értelmiséggel — mondja Horváth József csongrádi főmolnár.

— Nem is Rákócziék szeméremében, hanem a tettekben és a harcban válik igazán eggyé a magyar nép — bólint rá Muzsa József.

A leszálló est jótékony homálya takarja már el a sok összelőtt ház tátongó, vadló sebet, amikor újabb hosszú karaván kanyarodik a központi városháza elé. A Viharsarok népe, Békéscsaba és környéke parasztsága küldeményével jön a sok teherautó.

A hősök vére nem hullott hiába, belőlük szabadság fakad ebben az annyit szenvedett, annyi megpróbáltatáson keresztülment országban, s új, szebb, boldogabb élet felé indul el az eggyé forrott magyar nép.

Péter Géza

Nem hagyjuk éhezni Budapestet

Heves megye parasztsága élelmet küld a fővárosnak

Szürke esőfellegek borítják Budapest egét. Csillognak az utcákon és tereken a víztöcsák: mintha az ég s a vért ivott utcák és terek is a gyász könnyeit hullatnák hős szabadságharcosainkért. A dülő csaták után azonban már megpezdült az élet. Teherautók hozzák az élelmet az ország minden részéből. A tehergépkocsikon baromfit, lisztet, húst, zöldségféléket szállítanak. A Rákóczi téri és a Klauzál utcai vásárosarnokok előtt főleg gyöngyösi és hatvani teherautók állanak.

Nagy János hatvani sofőr az első ember, akit megkérdezzük.

— Kap-e Budapest Heves megyétől élelmet?

— Ugy tudjuk, hogy Gyöngyös és Hatvan vidékén a parasztság ostromolja a közéleti tanácsokat, hogy élelmet küldhessen Budapestnek.

— Van-e elegendő tehergépkocsijuk?

— Elegendő tehergépkocsink nincs — mondja Nagy János —, de úgy tudom, hogy a vasutasok megindítják a vonatközlekedést és akkor a jelenlegi kocsiállománnyal és a megindított vasúti kocsiakkal annyi élelmet küldünk Budapestre, hogy Budapest hős népe nem fog többé szükségét szenvedni.

Mi, gépkocsivezetők éjjel és nappal, ha kell, napi 20 órai munkával is

biztosítani akarjuk Budapest élelmiszerellátását. Parasztságunk lent, a falvakban élénken figyeli a politikai eseményeket és kész megosztani utolsó falatját is a magyar munkásokkal, parasztokkal és ifjakkal.

— Tudja-e a magyar parasztság, hogy elkövetkezik számára a várva-várt szabad és boldog élet?

A gépkocsivezetők körüli állnak a gyöngyösi és a hatvaniak s szinte egyszerre felelnek:

— A Heves megyei parasztság tisztában van azzal, hogy ezután a szőlőt és a gyümölcsöt magának ülteti, s a bort és a gyümölcsöt magának, a szabad magyar népnek szüreteli.

B. I.

A Vas megyei parasztság máris hozzáfogott az újjáépítéshez

A nyugodt, higgadt vasi ember is a forradalom lázában ég. Ebben a megyében 240 községből futnak össze a jelentések Szombathelyre, a megyei Nemzeti Bizottság kezébe, a megalakult pártok megyei vezetőinek. A megyei könyvtárban székel a Nemzeti Parasztpárt (Petőfi Párt) megyei központja. A Nemzeti Parasztpárt szervezését Kálovits István megyei elnök irányítja, tőle kértünk tájékoztatást a Vas megyei állapotokról:

— En Búcsú községben lakom, ott van 12 hold földem. Az őszi vetést mind magam, mind a község parasztsága már elvégezte, most az ország kenyérének biztosítása után az ország békéjének biztosításán fáradozunk. Szavakkal nem lehet kifejezni azt az örömet, amellyel fogadja a parasztság a begyűjtés megkezdését. Nem árt, ha erről ország-világ előtt beszélünk. Vegyük az én példámot. A 12 hold után be kellett volna adnom 5.40 Ft-os áron egy 130 kilós, félig hízott sertést. A begyűjtés eltolása után nem egy félig hízott sertést adok a köz számára, hanem két 170—180 kilós kövér disznót. A két kövér disznóval kerekén 140 kiló szalonna és zsírtöbbséget tudok mind a magam, mind a munkásság, a városi lakosság javára előállítani. Hogy mit jelent ez százezer disznónál, amit a parasztság tiszteletes áron most már meghizial, nem nehéz kitálatni.

— A vasi parasztság tehát a maga háza táján máris hozzáfogott az újjáépítéshez. A megyében alig van olyan község, ahol ne vetettek volna már el. Püspökmonostorban és másoknál, z iganékkülieket kisegítették a többiek. De a parasztság joggal követeli, hogy a kormány a géppálmások dolát azonnal rendezze. Azt akarjuk, hogy a teljesen önkéntes termelőszö-

vetkezeteink azonnal vegyék birtokba a számukra szükséges, általuk már eddig is használt gépi felszereléseket, traktorokat, szerszámokat. Miért? A Buzakalás Termelőszövetkezetet a Gyöngyöshermáni Géppálmás 270.000 forint géppálmási díj követelésével tönkretette. Ilyenfajta termelőszövetkezeti „támogatásból“ soha többé nem kérünk!

— Van nekünk a gazdasági kérdések kivül más gondunk-bajunk is. Az ország ügye. A gazdasági kérdéseket azért említettem először, hogy még jobban számba vegyük mind a megyénk, mind az ország közös dolgát. Azt, hogy a Vas megyei falvakból küldenénk mi Budapestre, Szombathelyre, a bányákba, a gyárakba elegendő élelmet, de ebben a közlekedési eszközök hiánya akadályoz bennünket.

— Ami a politikai helyzetet illeti, a Nemzeti Parasztpárt együtt dolgozik a többi megalakult magyar pártokkal. Mindannyian magunkévá tettük a Vas megyei Nemzeti Bizottság felhívását, amelynek értelmében gondosan ügyelünk arra, hogy sehol se történjék kiszámíthatatlan következményekkel járó provokáció. Ezért elleneztük és ellenezzük külön duntól, Győr megyei kormány megalakulását. Tisztába vagyunk azzal, hogy nem a magyarok, hanem a zavarosban halászók szeretnék Magyarországot Korea sorsára juttatni. A testvérharc, a széthúzás elkerülése érdekében elutasítottuk tehát az ilyenfajta kezdeményezéseket. Arra van most szükség, hogy a határainkat izzig-veirig magyarok őrizzék, hogy a külföldi gyógyszerrel, élelmiszer-ajándékokkal egyidőben ne kerüljenek be hazánkba felforgató csoportok vagy alakulatok. Ehhez persze az is kell, hogy a kormányban végleges befejeződjék a tisztázási folyamat. Mi vasiak elmondhatjuk, hogy a mi portánkon már elindultunk a végleges rendezés útján.

Balázs Árpád

Biztosítjuk a további gázszolgáltatást

A Budapesti Gáz- és Kőszelművek forradalmi munkástanácsa megállapítja, hogy az október 23-a óta tartó történelmi napokban az üzem dolgozó megfizetett munkával gondoskodtak a főváros lakosságának gázellátásáról. Azon igyekeznek továbbra is, hogy a háztartások a következő napokban se szenvedjenek hiányt.

Pesti pillanatok

A HOSSZÚ, ZAJJAL TELI EJSZAKÁK után az első megcsöndesedett estén fáradtan, de mégis boldogan pihent le a megzaklatott főváros népe. A Magyar Ifjúság útjáról ugyan elhallatszott még messzemenne az első zajtalan éjszakába az ablakokat remegtető tankdübörgés, de nem villantak már a torkolattüzek, nem retteggett a gránátok robbanása. Eljön hát a csönd, a mostanában olyan sokszor áhított csönd, a békesség, a nyugodt élet? Igen! De ez most még mindig csak vágyakozás! Igaz, hogy az élet új értelme, új parancsa s a természet rendje ezt követeli. És mondjuk meg, hogy valójában mindnyájunk számára óhajtott követelés ez.

Es az élet parancsol is. De néha olyan egyszerűek, olyan mindennapiak az élet parancsai. Ma korán kezdtem a napot. A hajnal köde még nem szállt fel. Juggönyét nem oszlatta el a reggeli szél és egyszerű, ahogy a Kossuth-hídon magányosan bandukolok, mi ölik a szemembe? A budai oldalon a reggeli némaságban szinte mozdulatlanul lesi a vízzen üsző parafadugót négy-öt horgász.

Horgászok halat lesnek? A Széchenyi rakpartról még töltött géppuskák komor csövei néznek éppen a felgyűrt gallérral álldogáló horgászokra, de ők erről nem is vesznek tudomást, hiszen lesik a vizet, várják a halat, s néha, ragyritkán — átszól egyik a másikhoz: Laci!

ereszd lejjebb a horgot, a hal most mélyen jár.

BENT A VAROSBAN más az élet rendje. Néhol egymást rémisztgetik az emberek, néhol az elmúlt napok eseményein borzadnak. Hősök perste minden sarkon teremnek, most már övéké az érdem, akik hanggal bírják. S közben, szinte észrevétlenül, összehúzott nyakkal, püposított háttal elsurran közöttük egy-egy 14 éves, tászkás kislány, mosolyog a szónokokon, arcán végigfut a tiszta hősök halvány pirja, belülről megszólal benne egy kedves lenező hang: ó, hiszen mind azok beszélnek, akik ott sem voltak!

Aztán délelőtt lesz. És Balog néni sorakozás nélkül pakolja meg a kosarat. Nézi, nézi, de hiába, még mindig annyi, meg annyi minden maradt, hogy kétszeri fordulással sem tudná hazavinni. Többet persze felesleges is lenne vásárolni, mert azért meg van otthon is ebből, abból valamennyi. Hazafelé aztán halhatatlan szóval dünyögő csak magának, hogy ki is gondolná ezt, hogy ennyi minden maradjon és legyen ilyen vagy felfordulás után.

Nem folytatom tovább, hiszen ilyen apróságokkal telis-tele csak egy kis séta után is az ember feje, de hadd helyezzem mintegy pontot téve e néhány sor végére, azt hiszem, sok-sok embernek kívánságát: csak ne löjjenek már tovább, s legyen nyugodalmas jó éjszaka.

Fábián Gyula

Üzenet a parasztsághoz

Budapest utcáit járom. Belőt, megrongált házak, bezúzott kirakatok és ablakok. Kö- és üvegtörmelék, kiégett orosz tankok, szétlőtt villamos- és vasúti kocsi, s körülötök az utcákon szinte gátlás nélkül folyik a járókelők sokasága. A házakon párban kitűzött nemzetiszínű és fekete lobogók. Öröm és gyász. Igen. Budapest után vér folyt. A nemzet színe-java, virága hullott itt a zsarnokság gyilkos tüzeiben. Vér és könny. Mennyi drága fiatal élet festette pirosra az utca kövezetét — nem tudjuk. Csak azt tudjuk, hogy félelmet nem ismerő, haláltmegvető bátorságuk győzött a zsarnok tankjain, s tűzben, vérben megszületett

számunkra a legdrágább kincs, a szabadság. Áldott legyen a hősök emléke. Szabadság van, de a kivívott szabadság kötelezettségeket is jelent munkásra, parasztra, értelmiségre egyaránt. A kivívott szabadságot meg is kell tartani, védeni.

Paraszt testvéreim, hozzátok szölok! Bármilyen párthoz tartoztok is — hiszen szabadok vagytok és szabadon választhattok, de ez a szabadság soha ne jelentse számotokra azt, hogy közülünk bárki, bármilyen párthoz tartozzon is, hogy pártállása miatt egymást megbántuk. Ez az, amit nem szabad. Politikai síkon lehetünk különböző véleményen, de mezőgazdasági síkon, a termelés terén, a parasztszövetség keretében teremtjük meg a magunk, a parasztság egységét, egységes érdekvédelmet. Ezt követeli tőlünk dicső szabadsághőseink kiontott vére, emléke és azt, hogy most már megfizetett munkával, ami erőnkől csak telik, járuljunk hozzá az immár szabad és független országunk újjáépítéséhez. Legyen itt végre öröm, jólét és boldogság. Most, amikor az Isten legszebb ajándéka, a szabadság napja ragyog felettünk, szabad hazában mutassuk meg, hogy áldozatos munkával milyen eredményeket tudunk és lehet a termelés terén elérni. Fejlesszük, emeljük minél magasabb szintre mezőgazdasági kultúránkat, s ahol eddig még nem, ott sürgősen végezzük el a vetést, az őszi munkálatokat, készítsük elő a földet a tavaszi vetésekhez.

Szörnyű vihar zúgott el felettünk, idegen zsarnokság fojtogatta a magyar életet, s már-már reményt és hitünket vesztítve a bizonytalanság kínzó gyötrelme lett rajtunk úrrá, s ime csoda történt, a magyar szabadsághősök csodálatos elszántasága, hősiessége, meghozta számunkra a legdrágább kincset, a szabadságot!

De ezt az annyi vérről és könnyről szerzett szabadságot meg is kell tartani, s áldozatos munkával, a termelés növelésével fel kell építenünk minden magyar számára a boldog és virágzó szabad, független, demokratikus Magyarországot.

Bíró János

SZILÁRDÍTSUK MEG A FORRADALOM VÍVMÁNYAIT

Farkas Ferenc, a Petőfi Párt főtárhárának nyilatkozata

A Nemzeti Parasztpárt, mint a rádió már hírül adta, a zsarnoksággal szembeni állásfoglalásának legelősebb kifejezésévé, irányító testületének javaslatára megváltoztatta nevét, és máától fogva „Petőfi Párt” névvel kívánja szolgálni a magyar-ság és parasztság ügyét.

Pártunk, bár politikai célokat szolgál, ebben a nehéz időben ma nem pártpolitikai keretek között jelentkezik. Úgy érezzük, mi — Petőfi-pártiak — hogy egy győzelmes forradalom és szabadságharc után nem lehet és nem szabad pártpolitikai keretekkel szétszabdálni a nemzetet. Erre való tekintettel bejelentem, hogy a Petőfi Párt mindaddig, amíg a szovjet kormány csapatait Magyarország egész területéről ki nem vonta, a kormányban semmi képviselést nem vállalhat.

Ez az állásfoglalásunk magától értetődő, és kifejezi a magyar nemzet minden tagjának állásfoglalását és akaratát.

A szabadságharc győzött, és mi mégis úgy érezzük, hogy szabadságharcos hős fiaink fegyvertényét politikai síkon kell tovább folytatnunk. — A harc a szabadságharc, a függetlenségért és a demokráciáért folyt. Eár győzött a szabadságharc, célját még nem érte el.

E célok eléréséért pártunk, a Petőfi Párt a következőket javasolja:

1. A csodálatos fegyvertények után éljünk a demokrácia adta első lehetőséggel, és a forradalmi nemzeti tanácsok és bizottságok, községi előjáróságok 3 napon belül tartsanak titkos népszavazást. Szavazzunk arról, amiről naponta némán szavaznak a magyar dolgozók milliói munkájuk beszüntetésével — a varsói szerződés azonnali felmondásáról. Ezzel a javaslattal támogatni kívánjuk Nagy Imre kormányának a varsói szerződés azonnali felbontására vonatkozó döntését, és lehetővé akarjuk tenni azt, ami mindnyájunk érdeke, hogy a dolgozók a fegyveres szabadságharc és a demokrácia törvényei szerint lefolytatott népszavazás után ismét munkába állhassanak.

Mi, magyarok, dolgos nép vagyunk. Nekünk áldozat a kényszerlenség, és tudjuk, hogy ijesztő nyomorúságunk ezzel csak még nagyobbá válik. — A demokratikus népszavazással, a néma munkabeszüntetés útján kifejezett szavazással ország-világ előtt ismételtén kifejezzük azt, amit a szabadságharc fegyvereivel már félreérthetetlenül kifejeztünk.

2. Javaslom, hogy a 3 napon belül megtartott népszavazás arról is döntson, hogy semleges ország akarunk lenni, semmiféle nagyhatalmi érdekcsoporthoz nem kívánunk csatlakozni.

3. Győzött a forradalom. A forradalmi szervek, a tanácsok, bizottságok ezrei működnek egybehangoltsággal nélkül. Javaslom, hogy a fegyveres felkelők, a demokratikus pártok, az Irószövetség tagjaiból egy államfői jogokat gyakorló Nemzeti Főtanácsot alakítsunk, amelynek elnökéül Kodály Zoltánt válasszuk meg.

A Nemzeti Főtanács legyen a forradalmi időkben az államhatalom legfőbb, az államfői jogát gyakorló szerve. A Nemzeti Főtanács életrehívása jelenlegi felemás helyzetünket, amely abból adódik, hogy a forradalom győzelmeskedett, de kormányoz az a kormány, amelynek egy része felelős a forradalom kitöréséért, egy csapásra megszüntetné.

Magyarok, barátaim! Amint látjátok, nem pártpolitikát hirdetek, javaslataim a jelenlegi kaotikussá váló helyzetből kivetítő utat mutatna a magyarság egészének.

Kérem a demokratikus pártokat, azok tagjait, de elsősorban hős szabadságharcosainkat és forradalmi szerveinket, hogy javaslatainkat fogadják el, és valósítsák meg azokat.

Ha függetlenek leszünk, ha szabadok leszünk, ha magyar módra tudunk berendezkedni hazánkban, akkor beszéljünk meg minden további.

FÉJA GÉZA:

A Duna völgyében csoda történt

A magyar függetlenséget hirdető újabb rádióállomás kezdte meg adásait Békés megyében. Az új rádióállomás — amely a 372/372 és a 387-es középhullámhosszon sugározza ezentúl másorát — első adásában Féja Géza szólott Békés megye, illetve az ország népéhez:

Polgártársaim! Magyarok!

Tudatom Békés megye népével. Hogy a Duna völgyében csoda történt: nemzet született! Hálát adok az egyetlen és igazságot osztó Istennek, hogy megértem ezt a napot. Századok óta viaskodik a magyar költő a nemzetihalál rémével, a nagy „sírral, hol nemzet sülyed el”... Századok óta vártuk a küldöttet, a nemzet megváltóját, aki visszarántja a magyart a sár parkányáról, és világgosszagra vezérli. Hiába vártunk, kétségbeesésünkben önmagunkat és nemzetünket marcangoltuk. A mellem verem! Kishitűek voltunk, mert íme a várt történelmi hős helyett egy ifjú nagy nemzet jelent meg az utcán, a barrikádokon, a magyar sors, a magyar történelem véres mezején. Régi forradalmaink Dózsa, Rákóczi, Kossuth nevéhez fűződnek, a mostani forradalomnak a főhőse azonban nem egy lánglélek, hanem maga a lánglélkű nép. A mellem verem! Magyar szalmatüzlől beszélünk, és nézzétek: tüzünk bevilágítja a földet! A magyar név szerte a világon a legmagasabb emberi rangot jelent!

Soha a történelem folyamán nem volt még ennyire egy test egy lélek ez a nemzet. Ott, a barrikádokon, a pesti utcán véres nemzeti zászlók alatt, tudta mindenki, hogy mi a feladata, nem kellett parancsszó, nem kellett biztatás, ha valaki elesett, öten nyomultak a helyébe. Ugyanúgy összeforrva egy testként, egy lélekként kell örízniük a forradalom vívmányait, és egy csipetnyit sem szabad elaludnunk a magyar forradalom igazából.

Vérben és kinszenvedésben született a megújított magyar nép, amint vérben és kinszenvedésben születik a kisdéd. Igazát a magyar életék tízezreinek vére pecsételte meg. Testvéreim! Halott hősök lelke áll mellettünk, halottak lelke vigyáz reánk, halottak lelke figyel minket. Legyünk hűek hozzájuk, örökségükhöz, végső sóhajtasukhoz, különben nem vagyunk méltók a magyar és az ember nevére.

A fegyverek végre elhallgattak, most a béke harca következik. A béke harca semmivel sem kisebb, semmivel sem könnyebb, mint a fegyvereké volt. Dózsa György óta vagy vérbefojtottak, vagy elsik-

kasztották az igazi magyar forradalmat. Polgártársaim! Most éljük sorsunk legnagyobb próbáját: ennek a forradalomnak győznie kell, mert akik hősök és igazak voltak a harcban, hősök és igazak lesznek a békében is.

Polgártársaim! Ti ismeritek életemet. A ti szenvedésetek, elnyomottságotok, megalázottságotok tett íróvá engem. Tizenegy észten-deje pedig nem a kevés kiváltságosok sorsát éltem, hanem egy voltam a megtaposott milliókkal nyomorúságban, szorongatottságban, kitagadottságban. Mégsem érzek személyi bosszút senki iránt. Az én egyéni fájdalmaim azonnal elmúlnak, sebeim rögtön beheggednek, mielőtt népem és nemzetem sorsát biztonságban tudom. Sohasem törekedtem rangra, hivatalra, méltóságra, most sem töreksem. Gyarló és esendő ember vagyok, az én szenvedéseim eltörpülnek a magyar forradalmárok emberfeletti nagysága mellett. Az én életemnek már csak egyetlen célja van, az, hogy holtig tartó alázattal és hűséggel szolgáljam ennek a hősi népnek, ennek a nagy nemzetnek az ügyét.

Arra kérem régi bajtársaimat és Békés megye egész népét, hogy őrizze, védje a forradalom vívmányait. Ne térjünk el a forradalom útjáról se jobbra, se balra. Mi nem akarjuk visszaállítani az úri Magyarországot, de Rákosi és Gerő rémuralmát sem. Testvéreim! A mi kezünket nem szennyezheti be igaz vér, a mi lelkünket nem terhelheti nemtelen cselekedet, a mi jóhírünket nem szeplősítheti személyi bosszú aljas indulata.

Békés megye népe! Maradjunk mindvégig igaz emberek! A hős harc egységét vigyük át a békébe! Mutassuk meg, hogy az igazsággal áthatott, az igazságra épülő rend hívei és katonái vagyunk. Hallgassunk a forradalmi bizottságra, amely forradalmi szívvel és a legteljesebb forradalmi felelősséggel irányít minket ezekben a sorsdöntő napokban. A nemzeti egység most lett élő valóság. Szélesre tárt karral várunk minden jóakarattal, tisztaszívű és megtisztult magyart, aki vállalja a forradalom ügyét és fegyelmét. Hallgassatok reánk! Álljatok egyenrangú polgártársként, testvérként mellénk.

Ide magyarok!

SINKA ISTVÁN VERSEI:

SZÁZEZER UDVAR

Látok százezer vén paraszti udvart, süppeteg csendben nagy poroszlóktól dúlva. S látom, hogy százezer meghasadt küszöbön százezer paraszt ül tenyérbe borulva.

Pitarnak, kamrának szétört az ajtaja, s szél futkos bé rajta öldösní a csendet. S kinn a szerűskertnek fekete szalmáján a vak História veres csikót ellett.

Megzöldül a kútviz, néma a galambdúc, s mint a gyászlobogó, olyan a lomb a fán. És a lomb alatt nagy idő-apóka-szem sűrű százezer paraszt százezer udvarán.

ELLOPOTT SZIVÁRVÁNY

Fáradt kezét térdéről csüngeti a földnek munkása. Parton ül. Nehéz szerszámaít maga mellé tette. Jó a szellőben ülni: lucskos inge kihűl. S reá se gyűjt, nem kell a füst, többet ér az ábránd. Körülötte tikkadt mező hallgat: ellopták az égről a szivárványt.

Kovács Béla rádiónyilatkozata

Kovács Béla éjfélkor az alábbi nyilatkozatot adta a rádióknak: — Két-három órája kapcsolódtam a nemzeti kormány munkájába. A mai történelmi helyzetben szükségesnek tartom késedelem nélkül elmondani népünknek azt a megállapítást, hogy kormányunk teljes felelősséggel helyesen, jól képviseli hazánk érdekeit. Örömmel állapíthatom meg, hogy a kormány minden emberileg lehetséges erőfeszítést megteszt és megteszt nemzetközi kapcsolataink rendezésére, további kiépítésére, meglévő baráti kapcsolataink fenn-

tartása és megerősítése érdekében. Hogy az előttünk álló nehéz külpolitikai feladatokat megoldhassuk, ahhoz idebent erős, öntudatos nemzeti egységre, rendre és nyugalomra van szükségünk. És szükségünk van rá. Létérdekünk, hogy amint a parasztság a szántóföldön dolgozik jövő évi kenyérünkért, éppen úgy ipari munkásságunk is késedelem nélkül azonnal kezdje meg a termelőmunkát az egész országban.

Új Magyarország 3.

TISZTA BESZÉD

— Tamási Áron nyilatkozata —

Nyilatkozatok, híresztelések hangzanak el. Ezek gyakran elferdülnek a mostani vajúdságban. Elveim dolgában tehát, s személyi vonatkozásban is, szeretnék egy csepp tiszta vizet önteni a pohárba.

Már a fegyverek zajában, október 26-án, a nemzeti forradalom történelmi igazsága mellett és az egységes nép hangján szóltam. Azt vallom tehát, hogy a magyarság egysége legyen szellemi és erkölcsi törvény. Legyen gondunk arra, hogy se a politikai életbe, se a szellemi életbe ne térjenek vissza az osztályjellegű harcok. Természetes, hogy érdek és színeződés dolgában társadalmi rétegek közötti különbségek vannak. De ezek a különbségek nem ferdülhetnek annyira el, hogy a nemzet egységes képét megzavarják.

A parasztság kérdésében is így gondolkozom. Tudomásul veszem, hogy két pártja van a parasztságnak, de társadalmilag a súlypontot a Parasztszövetségben látom, mely legyen az egész parasztság anyagi és szellemi érdekvédelmére. Ezt a meggyőződésemet akartam kifejezni azzal is, hogy az újjáalakult s most a Petőfi nevével viselő pártnál vállaltam egy nem politikai, hanem szellemi természetű irányító szerepet. Bár nem vagyok tagja a pártnak, mégis hasznosnak láttam ezt megtenni. Hasznosnak azért, hogy a Petőfi Párton keresztül is a parasztság érdekei a legjobb úton tudjanak érvényesülni. Természetes azonban, hogy ugyanilyen készséggel támogatom minden országos jellegű más munkát is, mely a parasztság érdekében már folyik, vagy indulni fog.

Mindent úgy szeretném tenni, hogy munkám a magyar munkásság és az értelmiség érdekeit is előbbre vigye: megalkuvás nélkül és szívemben azzal a hódoló buzgalommal, melyet forradalmunk ifjú hősei iránt érzek.

Ugy hiszem, hogy az irányító testület többi írói, sőt a nép minden írója így gondolkodik. Hitünk és szándékunk egyesüljön a népével, hogy a forradalomhoz méltó nemzetet és európai jövőt tudjunk építeni. Budapest, 1956. november 1.

Dr. Püski Sándor nyilatkozata a Petőfi Párt (Nemzeti Parasztpárt) Irányító Testülete szerepéről

A Nemzeti Parasztpárt (Petőfi Párt) újjáalapító nagygyűlése a politikai pártoknál szokatlan szervezeti iktatott be a párt szervezetébe: irókból álló Irányító Testületet. Megkérjük az Irányító Testület titkárává választott dr. Püski Sándort, hogy nyilatkozzék a testület szerepéről.

— A Nemzeti Parasztpárt Irányító Testülete tagjai: Féja Géza, Ilyés Gyula, Keresztury Dezso, Kodolányi János, Németh László, Reményik Zsigmond, Sinka István, Szabó Lőrinc, Szabó Pál, Tamási Áron és Veres Péter írók — s ez a névsor a magyar szellemi és művészeti élet egyéb területeiről hamarosan kiegészítődik — ugyan az egyetemes ma-

gyarság kultúráját jelentik, származásuknál és hajlamaiknál fogva a nemzet törzsenek, a parasztságnak az ügyét kívánják különösképpen szolgálni s ezért a parasztságot pártállásra való tekintet nélkül tömörítő, egységes művelődési és gazdasági érdekvédelmi szervezet a Magyar Parasztszövetség mellé állnak, politikailag azonban a Petőfi Pártot (Nemzeti Parasztpártot), szinte mint annak az elnöksége, támogatják s a maguk szellemi és erkölcsi erejükkel ügyelnek arra, hogy a párt politikai vezetése többé el ne tévelyedjék az egész magyarság, s benne különösképpen az egész parasztság szolgálatától.

Forradalmi átalakulást a földművesszövetkezetekben és a SZÖVOSZ-ban!

Mindenki előtt nyilvánvaló, hogy a mostani földművesszövetkezeteket úgy szervezték és olyanná tették, amilyenek Rákosiék — a „Párt” — akarta. Azok vezetők falun is, a járásban, megyében és az országos központban is, akiket a Rákosi-párt nevezett ki.

Nyilvánvaló, hogy ez egy percig sem maradhat így! Nem maradhat, mert nem akarja a nép, maga a földművesszövetkezetek gazdája!

Hogy lent, a falvakban mi történjék, majd eldönti maga a nép! Ha kell, — leváltja az oda nem való földművesszövetkezeti vezetőket, és a járási, megyei és országos központok ügyéhez nekünk is hozzá kell most szólnunk.

Amit a SZÖVOSZ-ban csináltak eddig, az nem forradalmi átalakulás, még csak nem is átalakulás!

A „jó káderek” csináltak ott látványos cirkuszt: például elégették és körüláncolták a füstölő „káderlapokat” — hogy később ki ne derülhessen — kik és kiknek a besúgása! alapján mit írtak a becsületes emberek!

Az, ha valaki kinevezi magát most „forradalmi felkelőnek”, vagy bárminek — az még semmi!

Mindazok, akik eddig megfeleltek, és jól megfeleltek Rákosiéknak — tisztelet a ritka kivételnek! — a népek most nem felelnek meg!

A lehető leggyorsabb forradalmi változást követeljük!

A holnapért

A forradalmi harcok fellángolása óta, tehát tíz napja, tart hazánkban az általános sztrájk. Néppünk, amelyiknél szorgalmasabból nem tud a világ, ezekben a napokban nem lépte át a gyárak, hivatalok küszöbét, sák helyen még a parasztek is abba hagyták a munkát. A tíz napköz ugyanúgy hozzátartozott ez a példátlan arányú és hatású sztrájk, amelyhez hasonló nem jegyzett fel addig az írott történelem, mint a harcok ellen pusztá kézzel harcoló budapesti nép époszba kívánczó hősiesége.

A harc is, a sztrájk is olyan győzelmet aratott, amit amúgya tisztelt a világ. A fegyverek elhallgaltak s most vége a sztrájknak is, amely az ellenséget gyengítette. Vége, mert most már saját erőnkkel bénítaná meg.

Győzött a forradalom, jobban akarunk és jobban fogunk élni, mint eddig. De közelít a tél. Cipő kell a gyermekek lábára, téli ruha kell majd mindenkinek. Közelít a tél és mielőbb be kell gyógyítanunk szép Budapestünk ezer sebéit, amit az orosz páncélosok gyilkos tüze és az ÁVH pribékjei ütöttek fővárosunkon. Úveg kell, téglá kell, faanyag kell! Helyre kell állítanunk a közlekedést, biztosítanunk a közüzemek további zavartalan működését, meg kell nyitni az iskolákat, — induljon meg végre az az élet, amiért gyermektől aggastyánig fegyverrel kezében harcolt Budapest népe.

A lehetetlent győzte le a fegyvert forgató magyar hazaszeretet. Most ugyanilyen fontos dologról van szó — bizonyosan ezzel is megbirkózik a magyar szorgalom.

Millió gyertya fénye

lobogott tegnap este Budapest ablakaiban. Millió és millió gyertya világított a sötét utcákon és így adózott kegyelettel Budapest népe halottak napján régi és új halottainak. Megható látvány volt ez.

Lobogtak a gyertyalángok Budapest utcáin. Lobogtak és az emberek emlékeztek a közelmúlt napok harcaira, a fegyverek dörgésére: volt aki a gyertyák lángjaiban apja, testvére képét idézte keserű szívvel. De elhatározást is gyújtottak ezek az apró lángok az emberi szívekben. Akaratot, mely mindvégig azt kívánja, hogy csak szabadságban éljünk, akaratot, mely azt kívánja, hogy az elesett hősök vére örökké emlékeztesse az embereket legféltettebb kincsünkre: a nép igazi szabadságára.

A gyertyák lobogásában megfogadtuk, megőrizzük híven szabadságunkat, amelyet magunknak vívtunk ki és megőrizzük elesett hőseink emlékéit.

Újabb 585 politikai fogoly szabadult ki

A legfőbb ügyészség forradalmi bizottságja közölte, hogy az ügyészi szervek szabadlábra helyezték a Rákosiék által elítélt és a dorogi bányákba hurcolt nagyrészt politikai cselekményekért elítélt foglyokat. A forradalmi bizottság a helyi szervek kérésének tett eleget ezen intézkedésével, mely 585 embernek adta vissza a szabadságot.

Teljes fény derül a Rákosi-Gerő-Hegedüs-klikk hazaáruló tevékenységére

Nyilvánosság előtt tárgyalják Farkas Mihály perét

A Legfőbb Ügyészség Forradalmi Bizottmánya Farkas Mihály és társai bűnügyével kapcsolatban lapunk munkatársának a következő tájékoztatást adta:

Budapest és vidéken is elterjedt a hír, hogy Farkas Mihályt és Farkas Vladimirt a Gerő-klikk ki-vegeztette. E hír nem felel meg a valóságnak és a felelőtlen híresztelésekkel szemben Farkas Mihályt és Farkas Vladimirt a legszigorúbb őrizetben tartjuk. Ez annál is szükségesebb, mivel az úgynevezett „Farkas-ügy” nem egy vagy két személy hatalmi túlkapásainak ügye, hanem ezen túlmenően a Rákosi-Gerő-Hegedüs-féle klikk és ezek igen széles körre kiterjedő nemzetközi ügye és pere.

A Farkas-ügyben a nyomozás — mint ahogy az már ismeretes — másfél hónappal ezelőtt indult meg. Ez kezdetben igen vontatottan haladt, mivel a Rákosi-klikk széles körre kiterjedően igen sokakat érintett azok közül a személyek közül, akik még a forradalom előtt jelentős pozíciókat töltöttek be. Az igaz, legszélesebb körre kiterjedő nyomozás csak most, az elmúlt napokban in-

dult meg, azonban munkánkat eléggé akadályozza az, hogy a forradalom utáni helyzet még nem szilárdult meg, különösen az a körülmény, hogy a Legfőbb Ügyészség rendelkezésére jelenleg nem áll olyan fegyveres alakulat, amelyet a gyanúsítottak letartóztatására felhasználhatunk. Így nem tud a Legfőbb Ügyészség letartóztatást eszközölni az MDP központjában még meghúzódo felelős személyekkel szemben. Ettől függetlenül a Legfőbb Ügyészség Forradalmi Bizottmányában megvan a legnagyobb elszántság, hogy mind a Rajk-perért, mind a többi politikai perekért és a forradalom elleni fegyveres akcióért felelős személyeket a törvényes keretek között feltétlenül és minden körülmények között a nép bírósága elé állítsa.

Farkas Mihály és társai perét a legszélesebb nyilvánosság előtt tárgyaljuk. A per során a Büntető Perrendtartás előírásait a legteljesebb

mértékben betartjuk, a védelemnek a legteljesebb szabadságot biztosítjuk.

A Farkas Mihály és társai bűnperével kapcsolatban véleményünk az, hogy ez nemcsak a magyar nép, hanem az egész világ ügye és a per során teljes fénynek kell derülnie az ügy minden részletére. A nyomozás tehát ebben a bűnügyben jelenleg is teljes erővel folyik. Eddig Farkas Mihályon és Farkas Vladimiron kívül több magasrangú AVH-s tisztet is letartóztattunk és eddig 68 sértettet hallgattunk ki. A kihallgatások során igen súlyos bűncselekmények elkövetésére derült fény. A nyomozást kizárólag ügyészek végzik, egyéb nyomozószervek — mint például a rendőrség — a nyomzásba nem kapcsolódott be. Az ügy természetéből és bonyolultságából következően a nyomozás még hosszabb időt vesz igénybe és mi a magunk részéről azon leszünk, hogy e perben teljes fény derüljön a Rákosi-Gerő-Hegedüs-klikk és ezek nemzetközi „barátainak” bűnös, gyilkos tevékenységére.

Dénes Mihály

Rendőrségünk ártalmatlanná teszi a nemzeti forradalom ellenségeit

A magyar nép szabadságharcának megerősítése, emberfeletti feladatok hárított a főváros rendőrségére. A főváros rendőri szerveit órák alatt átszervezték, a honvédség több egységével, valamint a nemzetőrökkel megerősítve a Forradalmi Karhatalmi Bizottság irányításával megkezdődött a tisztogatás munkája. Nemcsak a még bűjkáló „ávósok”-tól, a börtönökből kiszabadult közönséges bűnözőktől, hanem az altálgát fosztogató elemeitől is meg kell tisztítani a fővárost.

A főkapitányság karhatalmi osztályán Király vezérőrnagy irányításával Deszpót László őrnagy, a Karhatalmi Bizottság helyettes vezetője éjjel-nappal talpon van. Percenként szólnak a telefonok.

A közönség köréből érkező bejelentések alapján teszik ártalmatlanná a nemzeti forradalom ellenségeit.

Olyan karhatalmat szerveztünk — mondotta munkatársunknak Deszpót őrnagy —, amely úgy politikai, mint közbiztonsági szempontból tökéletesen biztosítja a főváros népének nyugalomát, és őrökdi a vagyonbiztonság felett. Minden erőnkkel azon fáradozunk, hogy a nép vérelvívott szabadságát többé senki meg ne zavarhassa.

Ezúton is kérem a Forradalmi Karhatalmi Bizottság nevében

Budapest népét, hogy a jogrend és közbiztonság teljes biztosítása érdekében a 186—290, vagy a 07-es telefonokon jelentsék be mindazokat az észleleteket, amelyek a még bűjkáló elemek elfogatását eredményezhetik.

Fontosnak tartom — mondotta az őrnagy — Budapest népével közölni, hogy volt „ávós”-ok még mindig bűjkálnak a főváros területén és a karhatalom egységei tömegesen tesznek ártalmatlanná polgári ruhát öltött, felfegyverzett volt „ávós”-okat. A letartóztatásban levőket a független bíróságnak adjuk át, amely ítélni fog felettük.

Elmondotta munkatársunknak Deszpót őrnagy, hogy az elmúlt éjszaka a Ráday utca 63. számú ház épületét rohamozta meg a felfegyverzett bűjkáló egy csoportja, és a házban fosztogatni akart. A kivonult katonai és rendőri egységek fegyverezték le a banditákat. Ugyancsak az esti órákban a Műszaki Egyetem körül próbálták garázdálkodni, lövöldöztek a járőrökre, de ezeket is elfogták.

Örvendetes tény — fejezte be nyilatkozatát az őrnagy — az a körülmény, hogy az utcai rendbontások mostmár alig fordulnak elő, és biztosak vagyunk abban, hogy egy-két napon belül „lakat alatt” lesznek a még bűjkálók.

Fodor László

A Petőfi Párt hírei

Farkas Ferenc, a Petőfi Párt főtitkára a sajtó- és propagandaosztály vezetésével Sebestyén Lászlót bízta meg.

Nógrád, Szonok, Pest, Baranya, Borsod, Heves, Komárom, Fejér, Tolna, Csongrád, Békés és Szabolcs-Szatmár megyékben megkezdődött a Petőfi Párt szervezése. Vas megye csaknem valamennyi községében megalakult a helyi pártszervezet. Mezőtúrról és Békásmegyerről is jelentették a Petőfi Párt helyi szervezetének megalakítását. A hőmező-vásárhelyi szervezet címe: Kossuth Lajos utca 13.

Egerben is megalakult a Petőfi Párt megyei szervezete. A párt a Hazafias Népfront volt helyiségében, Eger, Szabadság tér 15. szám alatt talált otthonra. A megyei titkár teendőit ideiglenesen Püspöki Mihály volt országgyűlési képviselő látja el. Eger város titkára Gáspár László mezőgazdasági tanár.

Budapestben eddig a következő helyeken alakult meg a Petőfi Párt szervezete:

- I. ker., Fő utca 15.
- II. ker., Moszkva tér 3.
- IV. ker., Jókai u. 10. Bajusz Jenő.
- V. ker., Arany János u. 10.
- VI. ker., Liszt Ferenc tér 11. Noszti Lehel. 127—947.
- VII. ker., Hársfa u. 25. Kiss Béla. 223—849.
- VIII. ker., Köztársaság tér 17. Petyov Jánosné.
- XII. ker., Nagyenyed u. 9.
- XIV. ker., Amerikai út.
- XX. ker., Vasas Otthon.

A Petőfi Párt VI. ker. szervezete vasárnap, november 4-én délelőtt 10 órakor gyűlést tart VI., Liszt Ferenc tér 11. sz. alatti helyiségében. Kérjük a volt Nemzeti Parasztpárt VI. ker. tagjait, hogy a gyűlésen jelenjenek meg az ideiglenes vezetők megválasztására.

SPORT

Olimpiásaink megérkeztek Prágába és a csehszlovák fővárosban a továbbutazásig rendszeres edzéseket folytatnak. Pénteken külön autóbussz indult az olimpiai csapat után, és ezzel Iharos is elutazott.

Visszajön-e Kocsis Sándor a Ferencvárosba? Erről beszélgettek a Ferencvárosi hívei csütörtök délután a Ferencvárosi Torna Club újjáalakuló ülésén. Ugyanis olyan hírek terjedtek el, hogy a Honvéd bejelentette: ha Budai és Kocsis vissza akar térni a Ferencvárosba, nem gördít akadályt eléje. Most már csak rajtuk múlik, hogy visszajönnek-e?

A melbourne-i olimpiára lezárták a nevezéseket. A jelentések szerint 74 ország csaknem 5000 sportolója vesz részt a világversenyen.

Úgy hírlik, hogy Sebes Gusztáv is helyet kapott a sportolók ideiglenes forradalmi bizottságában. Ezt, enyhén szólva furcsáljuk...

Otto Mayer, a Nemzetközi Olimpiai Bizottság vezetője a következőket mondotta: „Nincs szó arról, hogy bármely országot is megakadályoznának az olimpián való részvételben. Ellenkezőleg, reméljük, hogy az olimpiai játékok példát adhatnak a békére azzal, hogy a versenyeken a világ összes sportolói részt vesznek, függetlenül attól, hogy milyen nézetet vallanak és milyen nemzetekhez tartoznak.”

A Magyar Színészek Forradalmi Bizottmányának kiáltványa

Magyar Barátaink!

1956. november 2-án ismét jelentkezünk mi, magyar színművészek a Magyar Rádióban.

Magyar Barátaink! Tegnap este döntő fordulat állt be országunk életében. Magyar nemzeti forradalmunk történelmi jelentőségű vívmányaként a kormány kinyilvánította országunk semlegességét, és annak védelmére a négy nagyhatalom segítségét kérte. Ez a legnagyobb biztosítéka a nemzetközi jog alapján annak, hogy eddig elért eredményeinket senki semmilyen eszközökkel ne veszélyeztethesse.

Barátaink! Nagy Imre tegnap esti nyilatkozata és azt követően Mindszenty herceprímásnak, Ravasz László püspöknek, és makulatlan múltú Kovács Bélának és a fegyveres felkelő erők egyik hőseinek, Maléter Pál ezredesnek a nyilatkozata, valamint a budapesti nagyüzemek munkástanácsainak felhívása egyetemesen demonstrálta, hogy most már valóban és nemcsak szólamokban születik meg nemzeti egységünk.

Ennek szószólói kívánunk lenni mi is, és ettől a pillanattól fogva forradalmi bizottmányunk színművészeink legjobbait küldi a Rádióba.

Magyar Barátaink! Nem lehet olyan magyar hazafi, aki ne érezné, hogy most, amikor hazánk kormányja kinyilvánította semlegességünket, de ugyanakkor a Szovjetunió fegyveres erői az eddiginél is nagyobb számban tartózkodnak hazánk területén, a lét vagy nemlét kérdése a fegyverem, a béke mindenáron való megőrzése és a munka. Felszólítunk minden magyar színművészt, hogy Budapest és vidéken azonnal kapcsolódják be a Magyar Rádió, a helyi stúdiók munkájába.

Meg kell mutatnunk itthon és a világ közvéleményének, hogy Magyarországon immáron megindult egy semleges ország békés élete. Nincs belharc — a nemzet egysége. Aki ellenünk támad, egy békés, szabad és független életét építő nép ellen emel fegyvert.

A Magyar Színészek Forradalmi Bizottmánya

Mi újság a vidéki színházakban?

A SZEGEDI NEMZETI SZÍNHÁZBAN tisztágtó Forradalmi Bizottság alakult. Tagjai közül Bicskey Károly, Kaló Flórián, Kovács Gyula és Nagy György ma a fővárosba érkezett, hogy felvegyék a kapcsolatot a Színház- és Filmművészeti Szövetség Forradalmi Bizottságával. Az eddigi igazgatót, Duika Antalnét leváltották. A szegedi színészek a forradalom első perceiben az egyetemisták mellé álltak. Még dühöngött az AVH-terror a városban, amikor megkezdtek a Bánk bán próbáit.

A DEBRECENI CSOKONAI SZÍNHÁZ tagjai október 24-én választották meg a Forradalmi Bizottságot. A színház Forradalmi Bizottság tagjai közül Mensáros László egyúttal a városi Forradalmi Bizottságnak is tagja. Oszwald Gyula operatőrnek pedig Debrecen város küldöttségével a forradalom első napjaiban Győrben járt, ahol az angol, svájci, osztrák világújságok tájékoztatták a magyar nép forradalmi harcáról és a debreceni eseményekről.

Veres Péter nyilatkozata a svájci rádióknak

Veres Péter, a Magyar Írószövetség elnöke nyilatkozott a svájci rádióknak. Arra a kérdésre, hogy miként látja most Magyarországot helyzetét, elmondotta, hogy ez most már nemcsak a magyar néptől függ, hanem az egész emberiségtől. Ezért is fordultunk az ENSZ útján a világ népeire, s kértük segítségüket, hogy segítsenek megteremtteni nekünk a valóban független, semleges Magyarországot.

A magyar írók további feladatairól Veres Péter azt mondta: hogyha a nép akarata a szabad választásokon megnyilvánul, akkor véleménye szerint az íróknak nem olyan módon kell a politikai harcot vívniuk, mint eddig, hanem műveikkel kell tanúságot tenniük.

Olyan kérdés is elhangzott, hogy Veres Péternek készül-e valamilyen könyve a magyar parasztság életéről, sorsáról?

— 1948-ban megírtam a *Paraszti jövődöt* — felelte Veres Péter —, amely jóformán nem is került a nyilvánosság elé. Ebben a könyvben kifejtettem véleményemet és nézeteimet a magyar parasztság legfontosabb kérdéseiről.

Három kép a forradalmi falvak utcáiról

1. VILLAS, TE! GYORSABBAN!

Végig a főutcán feketélik: a nép. Most átrogog itt egy teherautó, golyószórós diákok, ifjúmunkások énekelik rajta a Kossuth-nótát. Amikor a sokasághoz érnek, röpcédulákat szórnak le. Szalad értük mindenki, árkon, vizen által. Olvassák a papírtól: „Ne féljete! Hős fiaink, a magyar honvédek álltak mihozzánk, a felkelők oldalára.”

Ökrösszekéren szántani megy kifelé a határba egy lógóbajuszú öreg magyar. Két pirosképu leány odakiáltja neki is, mi van a cédulán.

Erre az öreg megigazítja a szekeroldalban félrebillent ekét, aztán elnéz az ökrök felett végig az úton, előre a nagy messzeségbe, őszi felhők alá.

Két könnye kipottyan, szeme össze-szűkül s mérhetetlen boldogsággal mondja:

— Villás te! Gyorsabban!

2. HULLÓ LEVELEK

A községháza előtti fákrol őszi szél rázza a sárgult leveleket. Emitt a lépcsőn a kisbíró jön lefelé, vidám az arca, nagy köteg papírt emel magásra.

— En is sztrájkolok! — kiáltja. — Ezeket már nem hordom ki!

És feldobja magosba a lapokat. A közelben levő emberek közül már futnak is öt-hatan — mi van a papíron?

— „Felszólítás, beadási hátralék rendezésére!” — olvassa egyikük, aztán ő maga undorodva, a többiek ka-

gyva, gúnyosan, gyűlölettel dobják újra le a papírt a földre, az őszi esőben már barnuló hullott falevelek közé.

3. „JEGYEZD MEG EZT IS!”

Szabó Bálintról beszél mindenki a faluban. A patika előtt hatan vagy nyolcan is vitáznak róla:

— Tizenhat parasztot internáltott! Piszok, gazember!

— Sógormékat ő telepíttette ki!

— És most is mit csinál?! Figyel és noteszba jegyezi, ki, hogyan viselkedik! Hogy aztán majd bosszút álljon, ha lehet.

Szabó Bálint pedig éppen ott jön erefelé a túlsó oldalon. Sietősen, de feje fölton jár. jobbra, balra. Te-kinget köröskörül, ijedten, gyűlölettel nezi az utca népet.

Amikor itt megy el a patika előtt, felkete pillantással néz végig a csoportosulókra.

— Mért nem mennek dolgozni?! — kérdi és sietne tovább.

De most a vitázók egyike hirtelen eléje áll, szemébe néz s már üt is pofon.

— Ezért ni! — mondja kirobbanó haraggal. — S ezt is jegyezd fel a noteszodba!

Kiss István

ÚJ MAGYARORSZÁG

A Petőfi Párt (Nemzeti Parasztpárt) központi napilapja

Főszerkesztő: Féja Géza

Feladószerkesztő: Jócsik Lajos

Szerkesztőség:

VIII., Rökk Sztárd u. 6. Telefon: 343-100
Budapesti Lapnyomda, VIII., Rökk Sztárd u. 6.
Feladószerkesztő: Kulcsár Mihály

Szűnjön meg az „állami vízfej”!

A forradalom elsöpörte a terroruralom vezetőit, de itt maradtak a megszünt világ intézményei, hogy mást ne is említsünk most: itt maradt huszonhárom minisztérium, huszonhárom miniszterrel, több mint száz miniszterhelyettesrel és nem lehet megszámlálni, hogy mennyi beosztottal, akik között a becsületes és jószándékú emberek mellett bizony itt maradt igen nagyszámú bürokrata is. Most, amikor hozzálatunk közeletünk demokratizálásához, első és legfontosabb kérdésként kell felvetni állami életünk egyszerűsítését, a Rákosi-Gerő-Hegedüs-félek által mesterségesen felduzzasztott „állami vízfej”, a minisztériumok sokaságának megszüntetését. Amiről most szó van, azt egy percig sem tévesztjük össze a Rákosiék által oly sokat hangoztatott (de soha végre nem hajtott) és rossz emlékü „racionálizálás”-kal, mert mi nem ezt követeljük! A mi véleményünk az, hogy igazodjon közeletünk, így legfőbb állami szerveink is a demokratikus elképzelésekhez, a valósághoz. Mi nem rendezkedhetünk be arra, hogy súlyos és igen nehéz körülményeink között továbbra is ilyen igen nagy létszámú, nem a megváltozott gazdasági viszonyokhoz méretezett állami gépezetet tartunk fenn!

Vegyük példának a mezőgazdasági igazgatást. Mi szükség van arra, hogy mezőgazdasági igazgatásunkat több szerv intézze, így a Földművelésügyi Minisztérium (kizárólag „elvi” sikon!), az Állami Gazdaságok Minisztériuma, az Országos Erdészeti Főigazgatóság, a Vízügyi Főigazgatóság és még az Isten tudja, hány kisebb jogkörrel rendelkező szerv!

Legyen egységes a mezőgazdasági igazgatás, természetesen ne olyan módon, hogy a jelenlegi szerveket „összevonják”, hanem úgy, hogy mérjük fel azt a személyi szükségletet, amely a mezőgazdasági igazgatás munkáinak elvégzéséhez feltétlenül szükséges (véleményünk szerint az eddigi több ezres létszámmal szemben ezt néhány száz ember kiválón meg tudja oldani!) és csak ezt a létszámot alkalmazzák a továbbiakban. Kikötésünk csak az, hogy ezek szakemberek legyenek és ne íróasztal mellett, hópallackból teát szűrőszelgető, aktagyártó bürokrata!

De végigmehetünk így egész igazgatásunkon. Helyes volna a Kohó- és Gépipari Minisztériumot, a Bányá- és Energiaügyi Minisztériumot, a Vegyipari Minisztériumot, a Könnyűipari Minisztériumot, az Élelmiszeripari Minisztériumot és az Építészeti Minisztériumot ipari minisztériummá, a bel- és külkereskedelmi minisztériumot Kereskedelemügyi Minisztériummá, a Népművelési és Oktatási Minisztériumot Oktatásügyi Minisztériummá összevonni. Bizonyos, hogy ilyen intézkedéssel megkönnyítenénk legfelsőbb szerveink munkáját, megkönnyítenénk az ügyintézését és dolgozó népünk tájékozódását állami szerveink között.

Arról talán most ne is beszéljünk, hogy milyen komoly megtakarítást jelent dolgozó népünknek, munkásainknak, parasztjainknak a minisztériumok összevonása és az állami igazgatás egyszerűsítése. A forradalom és a nép ezt követeli: szűnjön meg végre az állami vízfej!

—D—